

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.03.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 16.03.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,
- Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић, Тодоровић, Дошен-Мајкић и Наташа Кандић
- Те браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Вукотић, Продановић, Перески, Калањ, Штрбац, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков.
- Одсутни су браниоци адвокати Перковић као бранилац оптужених Вујановића и Калабе, па се до његовог доласка у замену јавља бранилац адв. Јевирић уз сагласност оптужених.
- Надаље одсутни су и браниоци опт. Мугоша, адвокати Радуловић и Сташевић, али ће на данашњем главном претресу овог оптуженог бранити адв. Славиша Продановић уз сагласност опт. Мугоше.
- Одсутни су и браниоци адв. Вујин, Пилиповић, Мијатовић, Мамула, Станић, Батрићевић, Рајић, Станојловић, Апро, Левајац и Перовић.
- Сви оптужени су ту каже судска стража, а ту су и Мугоша, Љубоја и Катић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес, да се настави доказни поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Николић Лидија. Да ли нам је приступио и други сведок? Још не? Он је рекао да ће каснити, да, да, због обавеза.

Сведок ЛИДИЈА НИКОЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Николић.
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Добар дан.
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: 20.11.1973. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније не чујем Вас.
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: 20.11.1973. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У Крушевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ђорђа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђа?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Шоћића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањена у Крушевцу?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ул. Косовска бр. 71.

Сведок НИКОЛИЋ ЛИДИЈА, рођена 20.11.1973. године у Крушевцу, од оца Ђорђа Шошића, настањена у Крушевцу ул. Косовска бр.71/а, а чији идентитет се утврди увидом у личну карту издату на име овог сведока под бројем 297340 од 29.12.2003. године, издате од СУП-а у Крушевцу, па најпре поучена у смислу одредбе члана 98 ЗКП, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Николић, овде оптужени Шошић Ђорђе је Ваш отац?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Отац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону Ви нисте у обавези да сведочите, ослобођени сте дужности сведочења, да ли желите да се користите тим својим правом или не?
СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Исказује да жели да сведочи, а потом упозорена опоменута, те заклетва читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Госпођо Николић, пошто желите да сведочите у том случају сте дужни казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на она питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока, налази се ту испред Вас.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само молим Вас мало гласније говорите, мало се примакните микрофону. Да, мало се примакните микрофону.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, хвала лепо. Ја претпостављам да Ви знате због чега сте овде?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ја знам имајући у виду и да смо Вам одобравали посету оптуженом Шошићу оно све време трајања овог поступка и притвора и колико знам Ви сте практично и цео претходни онај поступак малтене цео провели у судници, али без обзира на то и без обзира на те недостатке, ми ћемо Вас питати неке ствари. Нас занима шта Ви знате о ангажовању Вашег оца у јесен '91. године везано за ратна дешавања на подручју тадашње Савезне Републике Југославије?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па знам овако да је у септембру месецу '91. године отишао на ратиште, дугих три месеца нисам знала уопште где је, затим да је долазио 16. на славу, тад сам га први пут видела после три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16-ог?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: На славу Свети Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то слава реците ми?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Свети Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свети Ђорђе, добро.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Прва три месеца нисам уопште знала, од септембра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је отишао он, да ли је мобилисан, да ли је добио позив за мобилизацију или?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не, био је добровољац. Не, добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао је добровољно?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли икаквих информација имате о томе где је отишао, где је био?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Нисмо знали, нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада док није дошао на славу?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Док није дошао и рекао да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао на славу, да ли је дошао раније ради припрема славе или је дошао на дан славе?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: 15-ог негде касно увече око 11 сати је јавио телефоном да се налази у ресторану «Багдала», то је ресторан изнад града Крушевца, где је рекао да долази са њих 5-6 и да се распреди соба за спавање, да долази. Дошли су негде ноћу око 1 или 2, тако њих 6-орица су били, ту су преспавали, били су на дан славе 16. кући, 17. поподне негде од прилике или око 12 сати су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали гостију на слави? Јел то бројнија?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па око 15-ак, тако најужа родбина и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најужа родбина и Ви?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сваке године славите славу?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Сваке године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете 17. у поподневним сатима?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па око 12 сати, тако негде, 12 – 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се вратио са тим људима назад?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Назад се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се вратио са тим људима назад, да ли сте тада причали са њим где је био и где се враћа то назад?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па рекао је да је био у Вуковару и да се враћа у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога од тих људи који су били са њим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Знам по надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Тако како су се тад, били су «Топола», «Кинез», «Ђетић» и Драговић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Драговић Драган, то је једино човек овако његових година који је био, сви остали су били много млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Тада је живео у Илоку, а сада живи у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за ове знате за «Тополу», за «Кинеза», за «Ђетића», одакле су они?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: «Топола» носи надимак по месту неком одакле је, Бачка Топола или већ како се зове то место, «Ђетић» је из Зајечара родом, а «Кинез» не знам да ли из Руме или одакле тачно не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе икад после тога видели?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: «Ђетића» још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: На свој рођендан 20.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.11.?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Кад ми је отац, да поново дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о тој години?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: О тој истој години, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тим дешавањима након пар дана након тога?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да 16. је била слава, отишао је 17. и вратио се 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се вратио тада и Ваш отац?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада за Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе како је то било. Кад се вратио, с ким се вратио, шта се дешава?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Вратио се са «Ђетићем» тад сам га други пут значи видела, негде тако поподне, око 5 сати од прилике. Ја сам славила 18-ти рођендан то је било оно као неко мала журка кући, била сам са другарицама, две другарице су

биле са мном, то су најбоље две другарице. Једна на жалост није више жива, била ми је мајка ту, тетка, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Кад је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и «Ђетић»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Он и «Ђетић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то била нека организована прослава Вашег 18-ог рођендана или?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Добро ја сам касније то славила увече у дискотеци, а неко мало окупљање и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде кући да ли је била, да ли је у кући била каква организована прослава?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па оно шта ја знам као нека мала закуска нешто, ништа посебно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још кога било ту?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У стану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Мајка, тетка, млађа сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле само Ви најужи и те Ваше две другарице?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете дошли су њих двојица?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац и «Ђетић»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: «Ђетић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд тако добро знате да је то било у 5 сати после подне?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па зато што сам ја од 4 сата већ звала другарице, негде мрак је почео да пада око већ пола 5, значи између 5 и пола 6 сати, тако је отац дошао. Убрзо након организовања прославе те наше мале закуске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је тај Ваш 18-ти рођендан памтите и по чему другом?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па памтим по томе што сам се опунолетила, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, то је.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па нисам ето баш, нисам се надала, рекао је да ће да види да дође на тај мој 18-ти рођендан па сам мало била изненађена ето и његовим доласком, под условом да га пре тога 3 месеца нисам видела, мало ми је и то овако, била је и ратна година, не баш неких лепих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам што донио на поклон?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Добила сам златну минђушу са цирконима и паре од њега и од «Ђетића».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И новац?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они остали ту, а Ви отишли у дискотеку или?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па били су мало са нама, тако попили по пиће, мало са нама, са другарицама и после су они отишли у ресторан «Напредак», а ја сам увече била у дискотеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он наредних дана био ту?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Био је до 21. су, да 21. је слава Свети Аранђел, то је био код ових пријатеља неких који су исто са њим били на ратишту и 22. ја мислим да је био ту, не знам да вам кажем тачно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли је наредних дана био ту или је негде отишао?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, 21. је био ту, е сад за даље стварно не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још био негде на неким ратиштима?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, шта хоћу да Вас питам, да ли се овом приликом када се вратио када је дошао за овај Ваш дођендан, да ли је исто ко и за славу дошао само на дан, два, па се поново вратио?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратиште или је остао дефинитивно?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Нигде се није враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Нигде се није враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овај пут је дошао дефинитивно?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су он и «Ђетић» били наоружани кад су дошли за славу? За славу кад су дошли?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: За славу јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали од оружја тада?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да вам кажем нешто, отац је имао неку муницију, имао је две бомбе овако са стране ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушку неку, пиштољ?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја мислим да је била нека пушка, јер су мало, ја мислим да је тад, да ли му је СУП Крушевац заплењивао или није, баш не знам тачно, пуцали су са зграде, испред зграде и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Ђетић»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а ово кад су дошли за Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не знам, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су онда били наоружани то Вас питам?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нису. Кажете да сте овог «Ђетића» видели тада значи за славу и након неколико дана?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Тополу», «Кинеза»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад више их нисте видели. Можете ли нам описати та два човека, како је изгледао «Топола»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: «Топола» је био изразито висок, оно скоро 2 метра, са дугачком црном брадом, носио је ону како се каже шубару са кокардом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Кинез»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Неке просечне висине за мушкарце тако, ништа онако можда суво лице, кошчато онако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи, старији, брада, бркови?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Млађи, млађи, без браде је био, тад кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буцмаст, сувоњав, висок, низак?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Сув, висок, висок и више сув.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том ето смислу. Како су обучени били њих двојица?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У маскирно оно зелено одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то оно чисто зелено, маслинасто зелено или неко шарено?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Шарено, шарено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарено, оба двојица? Оба двојица или само неко од њих.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па, ја мислим да је «Топола» имао панталоне те шарене, а за «Кинеза» не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега не знате?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је «Топола» имао на глави шубару?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Кинез»?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Можда, кажем можда и он, нисам, не знам, баш сад ко је шта тачно имао на глави, а ово знам за «Тополу» да је носио, јер је и онако био изразито висок, па још она шубара горе, деловао је доста крупно и високо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Како је Ваш отац у то време изгледао, да ли је и он носио браду, бркове, или је био голобрад, јел се бријао?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Бркове је увек носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Кажем бркове је увек носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Увек. Браду па не знам можда неких три-четри дана небријања, исто је имао шубару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, нисте га тада када је дошао за славу нисте га видели 3 месеца, јел?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас у том смислу питам, јел имао браду?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Колику је браду имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не знам, од прилике тако два, три сантиметра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три сантиметра, па онда то није три-четри дана?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја не знам, никад нисам пуштала браду, али од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три сантиметра брада?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па да, тако око два-три сантиметра, бркове је увек носио, значи откад је знам за себе он носи бркове, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекла је сведокиња у данашњем исказу да је приликом доласка на славу Ђурђиц, био је ту и неки «Кинез» из Руме?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па верујте ја не знам сад да ли је тачно из Руме, али тад су биле неке приче ето одакле је ко, један је био из Новог, из Илока, «Топола» као из Тополе је, а овај из Руме, е сад где је ко живео, ја сам била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли њој значи нешто име Предраг Милојевић?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете, да, да, слабо, заиста мало тихо говорите па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли јој значи нешто име и презиме Предраг Милојевић?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Браниоци?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је сведокиња до сада присуствовала суђењима и била у публици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Само једном.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Пре две године.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је осим ових лица које је набројала да су били у кући том приликом када се опт. Шошић, односно њен отац вратио са ратишта за њен рођендан, да ли је још неко знао да је он дошао, да ли је било ајде сад да питам тако, да ли је било других људи који су звали телефоном да честитају рођендан, па је она спомињала то да је отац ту, да ли је неком другом испричала ко њега евентуално није видео, али да су чули од ње том приликом да је он ту?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па јавила сам кумовима, јавила сам садашњој свекрви пошто сам била у вези тад са мужем, знала је тетка друга мајкина сестра, другарице овако друге које из школе које, пошто сам ја учила у то време, била сам на фризерском занату, знале су ме колегинице са посла следећег дана сви су знали.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А ова прва лица која сте набројали свекрва и остали, они су сазнали тог истог дана 20.?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, 20. сам јавила одмах.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Само још једно питање заправо, пошто је спомињала да њена мајка зна да је била у кући том приликом, у каквим односима су били опт. Шошић и њена мајка тада када је он дошао?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Званично од 2001. су разведени, а пре тога нису разговарали, нису били у добрим односима.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли су тада разговарали те `91. године?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од бранилаца још?

Не. Изволите колега тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Давајући свој исказ данас, сведокиња је описала како је изгледало то лице Ивица Андрић звани «Ђетић», као и то лице коме је рекла само надимак?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Нисам рекла како је Андрић изгледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ме прекидати, који се зове «Кинез», да је сувоњав, да је шта ја знам висок и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просечне висине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, уреду. Да ли би она могла данас можда да препозна то лице? Или да ли се толико сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размишљао сам о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, размишљао сам о томе, добро наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да ли би она могла да препозна данас та лица, рецимо тог «Ћетића» или тог «Кинеза» или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа њиховог лика?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да ли могу сад да препознам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, онако колико су Вам, колико су Вам ти људи остали онако у сећању, па шта мислите да ли бисте могли евентуално препознати?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па не знам, ипак је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Па не знам ипак се човек измени за толико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Мислим могу да покушам, не кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Евентуално ако може да покуша, ја би предложио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може да покуша, каже може да покуша, ја би предложио да оде до стакла оног тамо на крају суднице и да погледа те људе да ли се можда међу њима налази неко од тих лица које она помиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, важи. Колега Баровић.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Тог дана кад сте имали славу, то је 16. а онда рекли сте рођендан 20., колега Бељански Вас је питао да ли сте неког обавестили, Ви станујете у кући или у згради?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану, рекла је у стану.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У стану, у стану.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да би било јасно, јер може бити јели и кућа са два стана.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је неко од људи у суседству, од комшија приметио рецимо тог 16. пошто је дошла већа група људи, онда и 20. да је Ваш отац са својим пријатељима био код куће након 3 месеца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зашто.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Због тога што су то питања да ли сведокиња зна да неко други нешто зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, нећемо.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немогуће је да она на такво питање одговори, да ли је неко од комшија нешто приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да, него.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли има сазнање да је рецимо се сретао са комшијама, да ли је некога видео на ходнику, да ли је неко се јавио од људи који станују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том смислу нека сазнања да ли прво да ли је још неко био ту изузев ове Ваше две другарице како рекосте, да ли Ви знате, да ли ви имате сазнања у том смислу да је тог дана, да се тог дана Ваш отац са неким из Вашег комшилука, из Вашег блиског окружења типа сродника, кумова, пријатеља са њим срео, био, пио и тако даље? Да Ви то знате.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У згради немогуће да, сигурно су га видели, ја сам исто била са њима, ишла сам по граду. У неким јутарњим часовима смо били код ресторана «Топ» ту је била музика, значи сви су били, све које људе које је довео тог дана смо били у ресторану «Топ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него причамо о 20-ом, говоримо о 20-ом?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Рекох за 16. прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо о 20-ом.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: За 20-ти, па има људи из комшилука, комшилук, била је једна тетка кући, другој сам јавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тетка је сестра Ваше?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Тетка је очева сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Очева сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његова сестра?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, очева сестра је била код нас кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад је Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Да, да, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето у том смислу.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: А другој тетци сам јавила, свекрву сам звала садашњу, не зма кума, кум који је мене крстио, оца и мајку венчао.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је неко од несродника, мислим од ових првих суседа наишао, видео, да Ви знате?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: 16. увече то је касно стигао, значи јавио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 20.?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: 20. за Ваш рођендан?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: За мој рођендан, верујте ја сам била у соби, нисам излазила сад да гледам да ли је по ходнику сретао некога, отишао је пре мене, ја сам после неких можда сат времена после њега ја изашла, а то је зграда, ми смо на трећем спрату, могао је да сретне у ходнику још кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Размишљао сам да ли то на тај начин или уз све ограде наравно да је то данас проблематично, али. Кажите?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Само још једно појашњење, мислим да у транскрипту неће бити јасно због тога што је сведокиња на питање колеге Баровића прво говорила о 16. значи то излажење у град и нека кафана и тако даље, то се догађа 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја мислим да је било појашњење, а овај други део приче где она зна да ли је она срела, да ли је Шошић неког срео на ходнику, то је прича за 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је, то није спорно. Госпођо Николић, ево знате где, знате овај простор где се налазе окривљени, па ћу Вас замолити да прођете с краја на крај, с краја на крај, приђите тамо ближе, с краја на крај приђите тамо ближе, с краја на крај прођите и погледајте те људе и реците нам да ли се кога од њих сећате? И устаните молим Вас, најбоље да устанете да би сведок стекао бољу представу, не морате Ви господине Шошићу, па ваљда Вас зна.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Једна особа личи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: У наочарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Са наочарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са наочарима?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са наочарима. Хоћете показати ко је то? Он, тај што је устао? Јел тако? Добро. Господине Милојевићу Ви сте желели нешто и да питате сведока ако сам схватио, па изволите.

Констатује се да је сведокиња пришла делу суднице где се налазе оптужени који су устали, па након што их сведокиња погледа исказује како «једна особа личи» показујући притом на овде оптуженог Предрага Милојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Шта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рецимо она је рекла онај са наочарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је рекла једна особа личи.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја сам још одавде показала и рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више нико, нема више нико од окривљених са наочарима изузев Војиновића који се налази на потпуно другом делу суднице. Но добро, ево да чујемо Милојевића, мислим да је ово уреду.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја би хтео да дам неко објашњење овде, поводом овога, прво 16. и 19. тј. 20. никада нисам био у Крушевцу, значи категорички, то могу да се и суочим, значи никада нисам био. Међутим ја сам у Крушевцу био `92. године, један пут сам навратио кад сам ишао код оца, отац ми живи у Алексинцу, па сам имао код неког пријатеља кога сам још ишао да обиђем, код неког буразера мог и навратио сам у Крушевац заједно са Миланом Јанковићем из Руме код «Жоржа», а то је било `92. године чак негде у 8 или 9 месецу, а не `91. године као што дотична каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, тако смо и ми Вас схватили да уопште нисте били у Крушевцу, а није Вас ни опт. Шошић наводио као некога ко је био са њима, а то ћемо сада да расправимо мало.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Један пут сам навратио, Шошић Ђорђе има две ћерке, супруга личи баш на њу пошто од онда никад више нисам био, личи на ову девојку, живе на стану, били смо у кафани «Девет Југовића» са «Жоржом» са Шошићем и били на «Багдали», јели смо ћевапе, то може да се сети. Шошић је тада био у црном оделу са белом кошуљом, ја се сећам тачно. Иначе Милан Јанковић је из Руме станује у 29. новембра бр. 130 и неки, 130 и нешто из Руме, може да се провери да ли је он самном био или није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо Вас хвала.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Николић, Ваш отац у својој одбрани пак каже уопште не наводи «Кинеза» као некога ко је био са њим, дакле овде оптуженог Милојевића на кога сте ево и Ви показали, знате уопште не наводи да је он био са њим тада на слави, него каже да су били извесни Ивица «Ђетић», извесни «Маки» из Београда, Саша из Београда и неки Никола. Разумете значи потпуно неке друге људе, изузев «Ђетића», потпуно неке друге људе наводи као људе који су били тада на слави, на слави са њим. Е каже, каже ово што сте нам и Ви рекли да је дошао 20.11. са «Ђетићем» на Ваш рођендан и да Вам је донео неку минђушу на поклон, то каже. Па бих желио ево да коментаришем и да наравно да коментаришете ово

казивање Милојевића који потпуно негира да је он био тада тамо а Ви га из `92. године пребацили у `91.?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја сам се `92. године удала, у том периоду 8. и 9. већ сам била удата, не знам, ја мислим да је био на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Ја мислим да је био на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је био, он човек, ево ни Ваш отац не каже да је био нити он и он негира да је био, нема разлога зашто, па да је био реко би био сам на слави, што је проблем? Разумете. Тиме не чини ништа ни добро ни лоше ни себи ни опт. Шошићу него једноставно јесам био, нисам био. Добро. Хтели сте Ви нешто господине Шошићу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан. Тачно је ово што каже господин Милојевић Предраг, он је долазио код мене, био је у пролазу и то сам ја већ један пут рекао `90 и то је био негде јули, август, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 90?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: 92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Друге. Негде је био и свратио је са једним човеком да ме види. Е па можда је Лидија, можда га је тада видела, иначе Предраг, ја сам га увек звао «Пера», тамо ја не знам ко га је звао «Кинез», ја сам га звао «Пера» јер ми се син зове Предраг и ја «Перо, Перо» и тако је то остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је био «Топола»? Јер Ви ни «Тополу» нисте навели као човека који је био са Вама на слави, а имајући?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Знате шта је, био је «Белгија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: «Белгија» је био и он је исте те грађе и конструкције, али смо причали о том «Тополи» јер сам га ја звао да дође, а он није дошао, шта ја знам, е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Био је «Маки» тај из Београда то је лепо рекла, «Сале», а Милојевић је свратио то били смо на «Багдали», ја их водио тамо по неким селима, ето.

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Можда.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: И моја сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажите?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Кажем, сад враћам прича и за «Белгију», е сад ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта прича?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: За «Белгију» је кажем исто су причали, тако по надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити господине Шошићу. Да ли има још питања сведоку? Имате ли још нешто да кажете госпођо Николић?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЛИДИЈА НИКОЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете ићи.

Проверите да ли нам је дошао сведок Трифуновић. Није још? Добро.

Констатује се да у 10, 10 приступи и бранилац адвокат Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће нам, сведок Трифуновић нам неће доћи пре 11 сати, па ја бих да ми то време искористимо да се расправимо о неким стварима како и шта да радимо. Знате колико смо сведока саслушали у оном основном поступку, да ли сматрате упутним, целисходним, економичним, потребним да поново све те сведоке позивамо и саслушавамо или не? Моја препорука је наравно, суду су ту и руке везане у том смислу, без сагласности странака наравно ми не можемо одлучити овако или онако, али ја сматрам да не би било потребе да све те сведоке поново позивамо и саслушавамо, него да ако имате, ако имате у том смислу неких жеља да се баш одређени сведоци свакако поново позову и саслушају, да нам у том смислу, да нам у том смислу то и предложите, знате. Е сад да не буде то сви, мислим да заиста нема потребе све овај «Јово наново», али неке да. Па како и до када то да урадимо. Изволите колега Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Моја сугестија би била да се саслуша, да се сачека да се одбрана изјасни о томе након саслушања сведока сарадника и након вештачења које очекујемо, јер мислим да је то најзначајнији доказ у овом поступку на основу кога је и донешена првостепена пресуда, па и касније и укидана и тако даље. Према томе ја мислим да би сврсисходно било сачекати вештачење првог сведока сарадника, саслушати сведоке сараднике, па након тога видети и ми се можемо обавезати да се изјаснимо и у писменој форми које сведоке треба да се саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то би најбоље било, али.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А за кога ћемо бити сагласни да се искази читају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, проблем је у томе што нам је потпуно неизвесно кад ћемо моћи, дакле пре саслушања сведока сарадника «1» треба урадити његово, треба урадити оно вештачење јер је потпуно депласирано у овим околностима прво га саслушати, па потом вештачити. Е сад јуче сам Вам рекао да ту имамо одређених проблема и желио сам и о томе да попричамо и да чујемо сугестије ваше како то најбоље да урадимо. Ја сам и јуче рекао да смо ту практично на почетку, обратили смо се, ја сам послао наредбу Институту за судску медицину, проф. Александрић је то вратио назад, немамо, не можемо да комплетирамо тим, немамо такве кадрове, суштински немају педагога, како то тражи Врховни суд, немамо педагога. Упутили су нас на Институт за судску психијатрију, па смо наредбу преусмерили тамо, вратили су и они то уз допис да ни они не располажу са одговарајућим тимом вештака, пре свега односно искључиво немају педагога нити они могу сад да ангажују неког педагога, да га инкорпорирају тим, и остаје, буквално остаје у том смислу све отворено, ево ја сам и ми смо спремни да чујемо Ваше сугестије у том смислу како да ово превазиђемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ако дозволите. Као прво ми смо добили пре почетка овог претреса наредбу коју сте Ви претпостављам из експедитивности тако сте и образложили за сведока сарадника са упутствима, односно наредбом да се врши вештачење у правцу да ли је он био способан да региструје одређене податке и да те податке након 15 година овде репродукује. Ја мислим да и ови проблеми на које Ви сада наилазите, са самим вештачењем, полазе управо од те наредбе која по мени, а мислим да ни Врховни суд у том свом укидбеном решењу а поготово имајући у виду предлоге за тим вештачењем у претходном поступку који је и колега Јелушић и моја маленкост предлагали, односи се и иде у сасвим једном другом правцу. Наиме, ако би Ви добили потврдан одговор да може неко да се сети нечега, а нечега да се не сети у једном посутпку након 15 година, Ви би онда имали, то би требао да педагог каже да ли је неко могао да се сећа, Ви би онда имали афирмацију његовог очигледног лажног сведочења јер је овде проблем у хиљадама, хиљадама његових контрадикција, мотивацијама и тако даље. Дакле, ми би амнестирали са тим вештачењем, рекли би јесте то је подобан сведок. Да подсетим суд ми смо предлагали вештачење у сасвим другом правцу, ми смо током самог поступка предлагали вештачење где је сам тај сведок сарадник говорио да узима лекове, дакле у смислу самог вештачења ми морамо да идемо прво да видимо да ли је он био способан уопште када је давао ону изјаву какав је био и да ли је био под утицајем тих лекова, шта је узимао, какви су ти лекови, да ли је претходно и од чега оно што је, оно што су и неки оптужени говорили да је он имао раније и психијатријских проблема и тако даље, да се дакле комплетна његова анамнеза узме, да се узме у обзир у оквиру самог налаза сви његови искази који су и тонски и видео записани овде, ја мислим да није спорно да је тај човек био у контрадикцији и то грубој контрадикцији и са једним сведоком, сведоком сарадником, дакле кључним, да је био у контрадикцијама са многим другим сведоцима. Сада поједноставити и рећи јесте ми смо извршили вештачење, педагог треба да каже да ли је он по свом узрасту, да ли је он по свом узрасту могао да упамти '91. године то или није, па ће га педагог контролно питати јел се Ви сећате '91. с ким сте живели, како сте и тако даље, малтене да је он ментално зрео или не. Не, овде је питање, питање његове урачунљивости и способности, питање мотивација, значи није спорно да је он овде неистинито приказивао чињенице, ја мислим да није никоме то спорно, него је спорно зашто он то тако ради, ако је у питању некаква болест или да је био под седативима када је давао своје исказе, онда ћемо утврдити да је, да је то била мотивација, или ћемо тражити мотивацију у једном рационалном, не патолошком делу него у рационалном због чега је он давао лажан, неистинит тенденциозно такав исказ који руши, а мотивација је његова у рационалном смислу сасвим јасна да је човек који је чули смо и јуче од једног сведока, који је отворио то, то смо вам већ све говорили да не би улазили у анализу његовог исказа, али који је први почео да лишавати живота и да убија и да кажем отворио је тај крвави пир тамо. Он је неспорно тај био, питање његове урачунљивости у оном моменту пошто он није нажалост оптужен, нажалост и по мени он никада не би могао да добије нити би му ја лично, а мислим да ни један од колега да се налазимо на било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог браниоче, предлог, ево направили сте доста увода, предлог.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи да се, ми ћемо то сад писмено, ево морамо се договорити, мало сте нас изненадили, али мислим да је ово све у једном конструктивном смислу да ћете прихватити, јер Ви сте априори ишли са својом

наредбом да не би чекали што кажу да се не би губило време, ми смо ово могли и у допуни некаквог налаза и тако даље, међутим ја мислим да ове институције су сасвим квалификоване, сасвим квалификоване да вештаче уколико је потребан педагог они могу, могу да прикључе екстерног педагога који ће бити члан комисије, то није никакав проблем ако они немају суд би то сигурно платио у том оквиру. Значи у том, тај налаз би и наредба мора бити много свеобухватнија, много шира, мора све да се узме у налаз, анализа свих његових исказа, једног, дугог, трећег, четвртог, оно што ће психијатри разговарати, да се прибаве комплетни његови здравствени картони од да кажем основне школе па до данас, да се утврди из затворских установа када је добијао статус. Шта јел има нешто спорно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само кажите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Можда предуго објашњавам нешто. Дакле, да се прибави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда мало предуго.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда мало предуго.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Не, не суштински само гледано.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Суштински је јако то битно у којем правцу ће тај налаз да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо ово браниоче, ево ја сам пошао, само моменат колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председниче, наравно и да се уклопи комплетан видео снимак, значи од првог, другог, његовог исказа, суочења његових са оптуженима и тако. То смо ми тражили и на Врховном суду, можемо порчитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили да на Врховном суду да у обавезном тиму буде и педагог?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него знате зашто Вас питам, зато што ако сте Ви то предложили онда да нам дате појашњење, мени лично да дате појашњење, јер ја заиста не знам шта ће нам педагог у тој екипи. Ја не знам шта педагог може да каже.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено да Вам кажем не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја мислим он би требао да процењује његову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је данас стар 35 година.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то прича из тог времена, онда у реду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то прича из тог времена да видимо васпитно овакав, онакав, запуштен, не знам ни ја оцене ове, оне, разумете тешко и ми човека, тај педагог треба данас да има пред собом човека старог 35 година и да прича не знам како на који начин.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа зато ја и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из неког тог времена, па ми није много јасно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је он оптужени, па да је починио та кривична дела, па да је тада у том смислу био да кажем млађи пунолетник па да тражимо педагога који би могао да процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта он може да каже.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја би овде се сконцентрисао управо на ове околности и ишао би са институтима које сте Ви предложили, без педагога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја што се мене тиче, предлажем да педагог не мора бити укључен наравно у тиму ће бити укључен психолог, неуропсихијатар и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево овако.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Могу само ја нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само моменат, само да Вам кажем, ја сам се у одређивању те наредбе значи руководио упутством другостепеног суда, без обзира какво лично мишљење ја о томе имам, ја поштујем одлуку Врховног суда и упутства Врховног суда у том смислу и ја сам пошао у тој у одређивању те наредбе управо у складу са упутствима Врховног суда, где они кажу имајући у виду да је сведок сарадник у критично време учествовао према сопственом казивању бројним ратним операцијама, па и критичном приликом, а у то време је имао статус млађег пунолетног лица и по налажењу овог суда било је потребно да се од стране стручних лица психолога и педагога, дакле психолога и педагога утврди његова душевна развијеност у склопу календарског узраста, те с тим у вези његова способност запажања, памћења и могућност репродуковања упамћеног. Добро, нећемо на тај начин. Дакле, шта ми хоћемо да добијемо, шта ми хоћемо да добијемо као одговор од вештака, шта хоћемо да добијемо као одговор од вештака? Хоћемо да добијемо одговор овог типа по мени, а Ви ако сматрате да је то нешто друго реците, није никакав проблем, зато и причамо ову причу. По мени треба да добијемо одговор на питање да ли је он особа која болује од какве душевне болести, да ли је какве трајне душевне поремећености или је заосталог душевног развоја, да ли је што од тога трога постојало у време критичних догађаја те уколико јесте постојало тада како се то одражава на способност упамћивања, а уколико постоји и данас како се то одражава на способност репродукције упамћеног и крај приче, и крај приче. Да. Колега Јелушић.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Управо то што сте сад рекли, то је оно што сам ја од самог почетка предлагао, овај нажалост тад то није прихваћено Врховни суд је опет нажалост само делимично прихватио и Ви сте поступајући по њиховим налозима преуско заиста одредили вештачење, ја сам у том смислу и ставио примедбу на ту наредбу за вештачење. Дакле, треба наредбу формулисати управо онако како сте Ви то мало пре рекли, неко је у току жалбеног поступка коментарисао да се сведок не може вештачити, односно да се не може одредити психијатријско вештачење сведока, ја тврдим да то може и да је то управо упутно у оваквим случајевима. Да је он имао статус окривљеног што наравно може се десити и да га има, он би свакако морао бити подвргнут психијатријском вештачењу јер постоји пуно података, околности које озбиљно доводе у сумњу да не кажем компромитују његову способност не само да схвати значај дела које је учинио, него и све остале способности које су повезане са тим, па и способност и правилног регистровања, памћења и репродуковања онога што је видео и у том смислу ја предлажем дакле да се наредба ваша коригује, тако што би се одредило једно комплетно психијатријско вештачење које ће се поверити било којој од ових институција, ту може доћи у обзир и Институт «Лаза Лазаревић» и Палмотићева, с тим што уколико би се желело да се испоштује оно што је Врховни суд наложио, може да се дакле ангажује и педагог који и мени заиста није сасвим јасно шта би тамо требао да одради, али није сметња да и он буде, да учествује у свему томе. Али је то заиста само техничка ствар и мислим да га је лако обезбедити. Друга ствар, не бих се сложио у потпуности са

колегом да се одмах иде на вештачење, и мој предлог је и у тој примедби на наредбу би био да се прво обезбеде сви потребни докази који ће вештацима користити да би они могли, заиста што потпуније и што квалитетније дати свој налаз, наиме да се саслушају и сведоци, да се евентуално прибаве и други докази у виду оног персоналног досијеа о коме је говорио колега Ђурђевић, да се то све комплетира и да се вештацима достави како би имали све оно што је потребно да би донели квалитетан налаз. У складу са тим ја сам предложио дакле да се наравно доставе и сва запажања, односно искази сведока који су се изјашњавали о понашању овог сведока сарадника, ја сам јуче поставио нека питања и овом сведоку који је имао прилику да контактира са њим, тако да би њима све то свакако било од значаја. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Колега Вукотић.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја ћу рећи само једну реченицу знате. Са становишта права и наравно судске медицине, никада није било вештачење од стране педагога, већ искључиво психолошко вештачење од стране психолога и наравно у једном тиму са неуропсихијатрима и ту нема никакве дилеме ни у теорији, ни у пракси. Ја лично мислим да се овде ради о некаквој можда штампарској грешки или је Врховни суд био у заблуди у погледу овог термина. Јер кажем никада апсолутно никада у пракси, ни у једној пракси није могуће вршити педагошко, па то није обданиште знате, није то школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли то да разрешимо на овај начин, ево. Да ли да то можда разрешимо на овај начин, да позовемо др Александра Јовановића начелника са Института за судску психијатрију, дакле само њега да позовемо, да му кажемо шта очекујемо од те установе, њима смо то поверили и они су нам вратили и рекли смо немамо педагога, да им кажемо да са њим овде расправимо шта ми хоћемо да добијемо и да ли они онда могу то да нам дају, са постојећим тимом без педагога, да ли могу или не могу. Ако кажу не можемо без педагога, ОК., пробаћемо да некако ангажујемо педагога, ако нам каже човек не треба ми педагог, не знам шта ће ми педагог шта ћу добити, одговорићемо на сва питања суда без икаквих проблема и наравно у склопу овога шта му је неопходно као подлога за вештачење, шта му је све неопходно и шта им је све неопходно као подлога за вештачење, договоримо се ту у судници и завршимо ту причу. Ја мислим да би то било, да би то било у реду.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Било би у реду, али само једну малу допуну. Ја се у потпуности слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Немојте молим Вас колега. Колега Вукотић изволите.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Ја се у потпуности слажем са колегом Јелушићем и мислим да не би било апсолутно никаквих проблема, да то буде наш предлог, ево ја то предлажем, а чини ми се и колега Јелушић, претпостављам и остале колеге, наш предлог у ком правцу иде то вештачење, тај предлог је био од стране одбране знате, али мислим ово са овим педагогом то заиста нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нека, колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта било ко од нас мисли о томе, да ли је потребно вештачење од стране педагога или не, уопште није битно. Врховни суд као другостепени суд је рекао шта има да се уради у поновном поступку, према томе старији по чину, паметнији по закону и ту је ствар завршена, значи треба да се позове и лице вештак педагошке струке, да уђе у тај тим и да заједно са њима

потпише тај налаз и мишљење с тим у вези и ту је и почетак и крај сваке приче, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро сад да је Врховни суд, да ми је Врховни суд наложио сад да ја скочим са солитера, значи ја би требао да шта, требао би да испоштујем. Не, не, не, ради се овоме, па ја не знам нисте ме пратили, ми поверавамо вештачење установи у складу са ЗКП-ом, поверавамо вештачење установи, установе немају такав кадар, немају педагоге да могу сад, а не могу они сад да ангажују педагога са стране и шта то значи, требало би сад суд да нађе некога у том смислу и да им га да. Не, ја предлажем, ево сад ми сугерише колегиница Снежана, проверавао сам и то сам проверавао кроз удружења судских вештака, не постоји уопште на територији града Београда, не постоји ова област и не постоји нико ко вештачи, ко је вештак педагог, нема га, нема регистровано тако. Знате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, верујте нема никакве сметње, значи то је и по ЗКП-у, сасвим уреду и ја се слажем овде и са колегом тужиоцем, јесте упутство по мени налаз за вештачење мора бити и садржјно и у самом основу за налаз много другачији. Међутим, никаква сметња није установи да ангажује увек стручно лице које ће им моћи да помогне, значи често и код овакве врсте вештачења, често установа нема рецимо токсиколога па ће га ангажовати у оквиру тима, нема овог стручно лице или стручније, дакле постоји факултет педагошки, постоје професори који раде управо и стручњаци су за јувенилну педагогију, шта ће они рећи, како ће, како ће се они уклопити са тимом то је њихов проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ради се о томе. Добро, колега Перковићу о чему се ради, ја знам шта ћу да питам неуропсихијатра и психолога.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам шта ћу да им поставим у задатак, али ја не знам ако треба пошто не могу они него треба суд сад да формира екипу вештака која ће имати и педагога ја не знам која питања да поставим педагогу, шта од њега да добијем не знам, разумете. Ево Ви формулишите, ево Ви формулишите и ја ћу врло радо прихватити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако дозволите председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да њему као стручњаку из те области и која питања да му поставимо ако, знам која ћемо поставити овима, разумете?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ако дозволите само једно појашњење, наиме овим новим Законом о малолетницима, малтене и где се појављују као жртве малолетна лица и где се појављују као осумњичени, окривљени ајде да кажемо тако, малтене, обавезно се, то сам приметио поред, иако и ја у суштини не видим али обавезно уводе и педагога и претпостављам да је, али то се ради о зрелости и тако даље, о којој може и психолог, ако траже баш јувенилног педагога, има их на факултету Педагошком којима је то специјалност и они их укључе у тим. Да ли ће суд платити установи па ће они пребацити то је што кажу, они би могли одредити, ја се слажем да је најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђурђевићу?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да позовете директора установе да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Заиста само као сугестија председнику већа, односно већу и свима нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да покушамо да овај проблем разрешимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас колега Ђурђевићу због осталих колега, молим вас?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Покушаћу да будем гласнији, кажем схватите ово као сугестију и жељу да овај проблем разрешимо, тако иступам као и све остале колеге у том правцу, заиста ја нисам сасвим сигуран шта је оно што педагог овде може да нам каже јер немам сазнања шта је оно чиме се педагогија тачно бави да би то могли у овом случају применити, знам генерално шта је отприлике педагогија, али ако су нам потребна одређена сазнања те врсте, Врховни суд претпостављам кад је, не мислим да се ради о штампарској грешци и мислим да Врховни суд очигледно у том смислу има одређена знања која ми немамо, ми можемо, односно суд и то би била сугестија суду да ангажује неко стручно лице са Педагошког факултета да пре доношења те наредбе већу, па онда веће и нама свима или да нама свима неко са тог Педагошког факултета објасни шта је оно што би од педагога могли добити, а то пронаћи педагога и укључити га у тим мислим да заиста није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То неће бити проблем.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја нисам ово разумео шта је колегеница Снежа Вама сада сугерисала и подсетила да педагога нема на подручју територије Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Или нисам схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, али имају центри за социјални рад и тако даље, добро.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Е, али у центрима за социјални рад педагог је члан сваког тима који ради, према томе мислим да заиста никакав проблем није пронаћи квалификованог педагога који ће моћи да се прикључи тиму а да можда некога са Педагошког факултета замолимо да нас све едукује у смислу шта од тог педагога можемо тражити, захтевати, добити, па у том смислу онда усмерити наредбу према њему, то је била само сугестија и предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја када сам оно рекао, када сам Вам предложио оно што сам Вам предложио нисам рекао због тога да би Вас неко терао да скачете не знам са моста или не знам ни ја одакле и где, него само Вас подсећам на упут Врховног суда, према томе немојмо да сутра падне пресуда због тога што нисмо укључили вештака те струке и те специјалности у предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Јеврић?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја се први пут морам сложити са тужиоцем у овом случају, заиста нема потребе да не прикључимо некога ко може, ако може нешто да каже, али ја сам хтео нешто друго, мислим да је упутно овде, судија, што нам може отворити нешто друго као проблем, да ту комисију коју образујемо, та комисија мора заједно са нама одгледати овде видео запис саслушања овде овог сведока сарадника број 1, ево из ког разлога, познавајући некакве ствари можда ће бити потребно укључити и неко лице из области познавања болести зависности, што наравно не може свако, зато ту може настати опет додатни проблем. Тако да је врло важно та комисија и оно кад одгледамо видео снимак, да видимо да ли и понашање сведока сарадника број 1 указује на чињеницу да можда постоји код њега и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Тодоровић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли имам право али учинило ми се да је рекао колега Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој фази, у оваквој ситуацији имамо сви права, ово је из најбољих намера.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је, учинило ми се да је рекао да је неспорно да је лажан, није неспорно, неспорно да је лажан исказ овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нећемо ценити.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А па добро, али није неспорно у судници, није, друга ствар постоји катедра за педагогију на, није Педагошки факултет ту нема, има педагога али постоји катедра за педагогију на Филозофском факултету то је био чувени професор Тешић, најстрожи професор београдског Универзитета био је ту шеф, а друга ствар, ја лични сматрам да је то накарадна формулација, тај сведок сарадник, то је институција једна потпуно безвезе није ни требало да се уводи, да није тога, због тога се слажем са, због тога не могу да проитвечим колеги Јелушићу, само због тога што он је рекао да је он извршио, ипак то је један убица, па онда не могу да га штитим, а све указујем да је бесмислено уводити ту психијатризацију суда да психијатри утврђују да ли неко говори истину. То, када не би био сведок сарадник, али обзиром да је сведок сарадник онда морам да се оградим. Зато што је сведок сарадник иначе би, ово је заиста како бих рекао орлеловска ствар слати сведока у «Лазу Лазаревића», да ли ће он хтети, суд може да га ухапси али не може да га шаље у «Лазу Лазаревића», али пошто је овај сведок сарадник онда то не потенцирам јер он је sui generis.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Штрбац?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Везано за ово сведочење, знате шта бих ја урадио да сам на месту Вашем а и био сам некада, ја бих позвао телефоном Врховни суд и питао да мало појасни и изашли би из ове ситуације, заиста, или бих отишао негде на разговор, то сам ја радио признајем кад сам био на Вашем месту, па би знали је ли грешка штампарска или је нека друга, ако сад дозволите хтео сам нешто друго кад сам се већ дигао, треба саслушати и оног Вулетић Ивицу, ја сам на томе инситирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео сам и о томе да причамо да, хтео сам да причамо и о томе, изволите?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Хоћу сада или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, може, може?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Вулетић Ивица је тренутно у Лепоглави, али је његов захтев за трансфер у току и можете се овде распитати у Вашем суду, мислим да је већ и донесена пресуда о признању пресуде Хрватског суда, тако да би Вулетић у наредних месец, два дана по мени требао доћи у трансфер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би знатно олакшало?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Издражавао казну у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то би знатно олакшало његово саслушање.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: То можете овде проверити ја знам да је можда прије месец дана стигао предмет овде, јер треба овај суд да призна пресуду Хрватског суда, прије трансфера и ја ћу се исто идуће недеље распитати у којој је то фази али можете и Ви овде, тако да би то заиста олакшало ствар и онда би га могли имати овде директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам мислио да разговарамо о томе како га саслушати, будући да је тамо, онда једино долази у обзир, дошло би у обзир једино варијанта или видео линка или замолног саслушања од стране правосудних органа Републике Хрватске.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Да, да, сетио сам се тога, ово заиста олакшава ствар ја мислим да ће он негде најкасније до јуна бити овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Хоћете Ви колега Вукотићу?

АДВ.ВОЛИСЛАВ ВУКОТИЋ: Када је већ реч о сведоцима, да се надовежем на колегу Штрпца, ја бих молио да се у вези овог саслушања овога Мишела Хусника

нешто учини како би он био обезбеђен за ове предстојеће термине или пак да се тамо преко видео линка, будући да је он болестан тренутно, не знам у којој је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници је, па због тога не можемо.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У болници је сад докле и како, не знам да ли Ви имате какву ближу информацију ил то, али ето молио бих пошто је и то налог Врховног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, само то да је у болници и онда то нам веже руке јер не знамо докле ће остати у болници, док је у болници не може бити саслушаван наравно.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па знам, али да ли имате можда и да ли ћете добити неке податке да, кад ће бити завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих других за сада информација немамо.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па мислим до јуна, у сваком случају, претпостављам да ће бити могуће да се он на овај или онај начин саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, све ћемо учинити наравно да га саслушамо и то.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће зависити од тога да ли, у питању је притвор колико ја знам, у питању је притвор а не.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, издржавање казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издржавање казне?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Издржавање казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда ће бити проблем, онда остаје само или видео линк или замолно саслушање путем.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па добро видео линком, да, ево колега зна те податке.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Само мало да појасним, да видимо где је Хусник. Њему је прошле недеље изречена пресуда, дакле, неправноснажна пресуда на суду у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, због тога је досад био то притвор.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: То је чудна једна, прошло је до сада '97, је била осуђујућа па кад су га ухапсили понављање, па ослобађајућа, па сад је трећа ово пресуда поново осуђујућа, али дупло мања него она што је била прва и очито кад сте добили, то је било прошле недеље био је на објављивању пресуде у Вуковару, значи да је враћен нешто у затворску болницу или је прије тога био у болници него што су Вас обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Прије тога, али био је на објављивању пресуде, прошле недеље у четвртак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знам да ли има смисла да се враћам опет на вештачење јер су колеге прешле на неку другу ствар, ја имам да кажем практичан предлог да Ви као председник већа наравно између две сесије имате право да у припреми главног претреса позовете Ацу Јовановића и са њим наравно, износећи све аргументе које су колеге до сада изнеле, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја то могу тако а могу, због вас сам желео у судници.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја говорим само по питању формирања комисије вештака, дакле не бих се играо да сам на Вашем месту са тим да ли треба укључити педагога или не, јер ко год од нас не буде задовољан са налазом вештака ћемо у жалби истицати да тај фали, потпуно јасно, можемо ми сад овде вама обећавати не знам шта али кад добијем пресуду након налаза тога ја наравно да ћу да се буним против

тог, али по питању осталих предлога, дакле неvezано за личности вештака, односно комисију од које ће бити формирано то, односно личности вештака који ће бити у тој комисији, сматрам да би веће морало да узме у обзир ово што смо ми до сада причали о садржини тог вештачења, односно да нас свакако укључите у вршење вештачења, да ли преко, везано за онај предлог који Вам је на првом претресном дану ове недеље рекао колега Бељански или на неки други начин, али у сваком случају ми смо сви врло заинтересовани да будемо приступни и да видимо што то и на који начин вештаци раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро, пошто чекамо још сведока. Колега Вујин, констатовано је, констатовали сте да је дошао?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Господине председниче ја бих желео само већ у овој фази поступка да Вам дам један писмени доказ везано је за адвоката Вељковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: То је допис Адвокатске коморе Београда да је колега Вељковић пријавио своју канцеларију на адреси коју је пријавио и само број канцеларије а не и мобилни телефон.

Бранилац оптуженог Милана Војиновића, адв.Милан Вујин суду доставља допис Адвокатске коморе Београда, број 722/07 од 15.03.2007.године и исто се прилаже судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто чекамо сведока направимо 15 муната паузе.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 15 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бељански, добро, Јеврић.

Настављено у 11,25 часова.

Сви су ту изузев браниоца адв.Јеврића кога ће у даљем току претреса замењивати бранилац адв. Перковић уз сагласност оптуженог Перића, те није присутан ни бранилац адв. Бељански кога ће надаље замењивати адвокат Перески Славко уз сагласност оптуженог Шошића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако, јесте. Сви остали су ту. Добро, изволите колега Перковићу, микрофон?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не мора у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приступио сведок Трифуновић Радоје? Позовите сведока, молим Вас.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Да се саслуша сведок Трифуновић Радоје.

Сведок РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Трифуновићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добар дан, председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ужице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Отац Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодрага. Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пензионисани официр, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионисани официр Војске Србије, у чину пуковника, да ли сам добро схватио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Београду?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нови Београд, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови Београд. Улица и број?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пеђе Милосављевића 70-а, Бежанијска коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате можда личну карту са собом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте оставили доле на портирници?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Овде је, вратили су ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте личну карту само да и на тај начин утврдимо Ваш идентитет.

Сведок Трифуновић Радоје, рођен 1952. године у Ужицу, од оца Миодрага, по занимању пензионисани официр Војске Србије, у чину пуковника, са адресом у Новом Београду, ул. Пеђе Милосављевића 70-а, Бежанијска коса.

Идентитет се утврди и увидом у личну карту број Ф-340317 издата од стране СУП-а у Београду на име овог сведока.

Потом сведок, поучен, упозорен, заклет, читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, дужни сте да нам верно пренесете, наравно у складу са својим сећањима. Прочитајте гласно текст те заклетве за сведока.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Извињавам се, морам узети наочаре. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Трифуновићу, ако бисте сведочењем, ако бисте Вашим казивањем овде у овој судници, на било који начин, повредили обавезу чувања војне тајне, скрените нам пажњу на то, али колико сам ја схватио, Ви сте ослобођени те дужности, јер сте сведочили у Хашком Трибуналу, да ли је тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Трифуновићу, нас занима Ваше ангажовање и Ваша сећања из тог периода, дакле у јесен 1991. године, везано, дакле, за борбе у Вуковару. Ви сте били у Гардијској бригади, ако бих ја добро пратио неке документе које ћемо Вам касније предочити?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците нам, шта сте радили, на којим пословима сте били и тако даље и тако даље?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. Почињем конкретно од тренутка одласка јединице са простора Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само нам реците, где сте Ви формацијски, формацијски, шта сте радили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Формацијски сам био први референт у Оперативно-наставном органу, а по доласку у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину сте тада били?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Био сам у чину мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: По доласку у Вуковар, негде после три, четири дана, по одласку начелника оперативног, потпуковника Лукића, за команданта једног јуришног одреда, усменим наређењем пуковника Мркшића, постављен сам на дужност начелника оперативног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелника?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Оперативног одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативног одељења. Шта је посао Оперативног одељења, укратко само?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Комплетног одељења, посао је планирање борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Онда, праћење ситуације, примање извештаја, слање извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Процене, вођење радних карти, вођење тока борбених дејстава, један обиман посао. Кажу да је то у војсци мозак јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Да ли се код Вас стичу све информације, од свих јединица?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Углавном оне које су везане за борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За борбена дејства?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли у склопу тих Ваших послова водите и ратни дневник бригаде?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, ја сам га конкретно водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, дакле, Ви сте водили ратни дневник Гардијске бригаде, односно Оперативне групе ЈУГ?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Оперативне групе ЈУГ и Гардијске, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте водили, да ли сте имали и тактичко-оперативни дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, био је и оперативни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оперативни дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта нам знате рећи о овим догађајима везано за пољопривредно добро «Овчара»? Да ли имате икаквих сазнања о томе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Конкретно о дешавањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: За које сам касније сазнао, сведочио сам то и у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте сазнали и када сте сазнали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Сазнао сам тек када је подигнута оптужница против Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против Мркшића, тек тада сте? А тада, тих дана и у време тих дешавања?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тих дана, ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква сазнања нисте имали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Никаква, сигурно ни моји људи у Оперативном одељењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да ли се сећате ичега везано за збрињавање, евакуацију људи из болнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате рећи о томе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је једно питање које је било врло битно, рецимо, евакуацију болнице. Наређење за евакуацију сам лично писао. Руководећи се наређењем претпостављеног старешине, неке мале инструкције сам добио, рецимо од команданта, пуковника Мркшића, а после његовог разговора са Весном Босанац, 19. и после доласка неких старешина из прве војне области и Генералштаба, то су углавном биле старешине из органа безбедности, позадине и органа за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е, сада, то наређење касније смо ми тражили, тражили сте можда и Ви и Хаг је тражио и тако даље, ми га нисмо могли наћи,

пошто сам ја из Гардијске бригаде отишао у пензију, мени су та документа била доступна. Био сам и председник комисије за слање докумената по захтевима. То наређење нисам нашао, али не могу да се сетим шта сам у том наређењу регулисао, односно шта је командант регулисао, јер оперативац направи наређење на основу нечијег наређења, ни ко су били одговорни носиоци, ни како технички треба то да се изведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, суштински, шта нам знате рећи о томе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Суштински је било, значи, евакуацију извршити, заробљене, односно рањене, болесне, жене, децу и оне без оружја, предати хрватским властима и извршити, значи, по фазама, извршити тријажу, селекцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селекцију, на? Каква селекција?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, то је, оно што Вам кажем, то је једна групација, а друга групација је она која је под оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јер су у болници били под оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи у болници под оружјем?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш под оружјем?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е сада, када је текла та селекција, само сам нешто, неке наговештаје од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је требало да се уради са појединим групацијама, појединим категоријама људи из болнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, технички, шта је требало да се уради?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Технички би требало и мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сећању, дакле, везано за ту наредбу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да се, значи, рањени, болесни, жене, деца, старци предају хрватским властима. Ја сам био сведок тих догађаја и покушаја да се преко Шида одведу за Жупању, преко Нуштра да се одведу за Винковце. Међутим, хрватске власти су њих враћали више пута и ту је било доста проблема, то је трајало три, четири дана да их прихвате или не прихвате. Како се завршило, конкретно могу да се мало касније сетим, не знам. А ове остале у, било је неких предлога да им се суди у Вуковару. За те предлоге сам чуо, међутим, нису прихваћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требало са њима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И одлука је пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, шта је у складу са наредбом требало са том категоријом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Одлука је пала да иду у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровицу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да им се тамо суди и мислим да је тако и било, да је једна група и одведена у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из болнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о болници, говоримо о болници?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро, сада Ви говорите, да, Ви говорите о болници, али мислим да је то било уопште наређење за све који су се налазили под оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не само за болницу, него?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На Вучедолу, у централном делу града, у болници, значи, уопште је значило наоружане на суђење, отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Ништа нам друго не знате рећи у вези тога?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, знам само да сам писао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били на командном месту, претпостављам, у Негославцима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време, и тог 19. и 20. и 21.?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да. Да, 21., 20. сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изводио, по Вама, ко је изводио борбена дејства у Вуковару, кажете Гардијска бригада? Кога је још тамо било?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Само кратко. По доласку у Вуковар, ту је била сремско-митровачка бригада, командант Бајо Бојат. После десетак дана, пошто се закључило из Прве војне области, мислим Савезног секретаријата, да Гардијска бригада може да буде носилац дејстава, самостално, има велику и јаку команду и може да носи борбена дејства, онда је дошло наређење да се формира Оперативна група ЈУГ и да носилац и команда те Оперативне групе ЈУГ буде команда Гардијске бригаде. Е сада, носилац дејстава је била Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ушао у састав?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Али, онда су ушле, ушла је 20. партизанска бригада, то је нека околина Пожаревца тамо, бригаде Смедеревске Паланке, маса неких добровољаца, чета и тако даље, из Смедеревске Паланке, Сарајева, Новог Сада, Београда и то је све ушло у неку формацију. Ако хоћете ту формацију да Вам кажем, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су у ту формацију, ово нас занима, како су у ту формацију ушле те добровољачке јединице? Да ли су оне на неки начин инкорпорирани у јединице бригаде, односно Оперативне групе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добровољачке јединице, значи, Територијална одбрана је нешто друго. Значи, добровољачке јединице, оне су се тамо појавиле, то су пре свега били добровољци Шешелјеви, из Радикалне странке, ми смо их тако тамо и звали, кроз нека документа «Шешеловци». Командантов став је био да када су већ ту, да се укорпорирају у састав. Није баш био у почетку задовољан тиме што су они ту, нико их није звао, али, рецимо, тај одред, «Лева Суподерица», такозвана, у коме су били они, је био у саставу једног нашег јуришног одреда, јуришни одред 1, под командом мајора Тешића. У саставу тог јуришног одреда, одмах у почетку борбених дејстава, ушао је одред Територијалне одбране Петрова Гора и то је тај једини територијални одред, одред Територијалне одбране, једина јединица Територијалне одбране која је била тада у граду Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим да су се територијалне јединице распале у лето, тамо негде, да су припадници територијалних јединица хрватске националности пришле Збору народне гарде, да су припадници српске националности се укључили у те одреде, пре свега у одред Територијалне одбране Петрова Гора и у одреде ТО по околним селима и то је нама било познато и ми смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку представу о јачини, снази, бројном стању ове Лево Суподерице и Петрове Горе? Колико је ту људи, по неком Вашем сећању?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Одред Петрова Гора је нешто друго, то је одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете одред, то онда асоцира на?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је одред кога смо ми затекли, значи, ми смо претходно ишли на извиђање, пре него што је јединица отишла у Вуковар, ја сам, рецимо био са командантом, са Шљиванчанином, са начелником штаба и тако даље и то је била једина територијална јединица на простору Петрове Горе, која је у то време, заједно са том Сремско-митровачком бригадом, бранила касарну. Пуцало се на касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам у ком обиму, али војска је била ту, регуларна, ЈНА и они су ту били присутни, одбранили су. Да ли су, на који начин, али када смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јачине, које јачине, по Вама, је тај одред био тада?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Знам, рецимо формацију одреда и сада га знам. То је ранг батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред је формацијски ранг батаљона?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Око 700 људи, да. Сада, да ли је то било 700 људи, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима ме, кажете да су се све информације?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Можда су касније нарастале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су се све информације сливале код Вас, Ви планирате операције и тако даље, ако планирате операције, онда морате, морате имати прво податке са чим располажете, да бисте могли да планирате шта да изведете и како, разумете, па због тога Вас питам, требало би да имате неку представу о томе, колико људи броји тај одред?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Видите ту временску дистанцу од петнаест, шеснаест година. Ја Вам искрено кажем сада, да сам ја то све позаборављао, да ми није нешто било доступно од те документације у Гардијској бригади и комплетна документација коју је, која је постојала, била у Хагу, и код тужиоца и код бранилаца свих, то су ми ставили ту, дали су ми за припрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том јединицом «Лева Суподерица» или шта је то већ формацијски?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: За «Леву Суподерицу», ја мислим да је Ланчужанин командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Њега нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао овим одредом Петрова Гора?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, од када сте дошли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И пре него што смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре него што сте дошли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Јакшић, Јакшић Душан?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, говори ми само зато што сам сазнао за седницу Владе САО Крајине, 19ог, касније сам сазнао, да могуће да сам перципирао то име и када смо дошли у Вуковар, али уопште ме није занимало, пошто смо имали неке друге послове, штаб је штаб, штаб није потчињаван бригади, односно јединици ЈНА, штабови се не претпочињавају, само јединице се претпочињавају, зато је одред Петрова Гора била претпочињена и Сремско-митровачкој, претпостављам да је била Сремско-митровачкој, али сигурно Гардијској бригади. Е сада, Јакшића сам само у

том контексту чуо, касније да је био командант штаба Територијалне одбране, штаба. Е тај командант штаба, он је надлежан да поставља, да разрешава и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант штаба, а Вујовић је командант одреда?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, а ово штаб је штаб, штаб је нека команда, као што је команда у ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сада ту коме надређен? Ко је сада ту коме надређен? Да ли је Вујовић као командант јединице надређен Јакшићу као команданту штаба или обрнуто?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, обрнуто, обрнуто. Јакшић је њему надређени. Међутим, када је претпочињен бригади, као јединица на том простору, значи, кажем овако, све јединице у зони борбених дејстава територијалне, претпочињавају се команди, команданту јединице ЈНА. Значи, у том тренутку можете овако закључити: ако је Јакшић пристао, одред ТО, од тог тренутка одред Петрова Гора, од тог тренутка је под командом јединице, односно команданта бригаде и Јакшића може да занима или да га не занима шта се сада дешава и како раде и како изводе борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је све време Вујовић командант те јединице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А би ли имао неког заменика?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да му је био, да ли му је био, али када смо писали то наређење, то сам претпоставио да ћете ме питати касније, мислим да је био Вујановић заменик. Уствари, Вујановић је сигурно био по наредби, по наредби Мркшића касније. Е сада, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то наредба Мркшића, када кажете касније, о каквој наредби говорите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Која је врло изазвала пажњу у Хагу, то је наредба од, писана је 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писана је 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, писао сам је лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Писана је 20-ог, да ли је Мркшић потписао увече или изјутра 21-ог, то нисам могао да се сетим ни тамо када сам давао изјаву, по коме, по којој се, за командант Територијалне одбране, сада Вам говорим, сада је то виша инстанца, Вуковара, Територијалне одбране Вуковара, а не одреда Петрова Гора, поставља Мирољуб Вујовић, а за његовог заменика Вујановић. Шта је сада ту био разлог, не знам. Касније сам нешто чуо да је била седница владе, да је тамо било говора о томе да би требало Вујовића поставити, Јакшића сменити, углавном, Мркшић је наредио да напишем наређење које је он то потписао. Када је ступило на снагу, тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви написмено урадили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш писмено наређење, писмена наредба?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још што она садржавала?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тај документ ја нисам нашао, господине судија. Тај документ нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ми.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нигде, а знам сигурно да сам га писао, мислим, то сам рекао и у Хагу и рекао сам да ћу свуда поновити где ме буду питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви кажете да сте то писали 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Мркшић издао наредбу у том смислу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да Вам кажем, ја напишем наредбу и неко од мојих оперативаца или из канцеларије општих послова ту наредбу носи њему на потпис, тако да је претпоставка да је потписао већ 20. увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам Вас питао то када је потписао, јер ту Ви остављате резерве, да ли је то било 20. увече или 21., него када је издао саму наредбу да се то, колега, молим Вас, колега, молим Вас, када је Мркшић издао ту саму наредбу, Вама да Ви сачините то у писменом, Ви то после у писменом облику?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда томе претходи, том Вашем сачињавању у писменом облику, претходи нешто усмено?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мени је рекао и елементе, он мени мора дати све, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пиши наредбу, ја сам то као писар написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је рекао, пиши наредбу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Негде 20, тамо негде, да ли у подне, да ли поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. Да ли сам ја то схватио као приоритет у неком смислу да одмах напишем и вероватно сам одмах написао, пошто сам сва документа одмах писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је по Вашем најбољем знању, наравно, да ли је Мркшић уопште могао да донесе такву наредбу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Исто питање као у Хагу. По мени, није, пошто сам тамо давао и стручну експертизу по том питању. Могао је једино Јакшић, односно могао је председник САО Крајине да га постави, али сада да узмете неку другу ситуацију, ратна је ситуација. Сво време тока борбених дејстава је потчињем Мркшићу, значи, и по војним начелима је потчињен, односно претпочињен, па подчињен, значи, да ли је он тада сматрао да је надлежан или није, ја нисам могао да уђем у суштину, у ту његово. Његова је одлука била, Трифуновићу, пиши, пишем, здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме иде та наредба? Она је сада урађена у писменом облику, командант је потписао?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да је ишла, требала да иде штабу Територијалне одбране, ако је тада био Јакшић, ја не знам, и именованима. Значи, иде Вујовићу, иде Вујановићу, ако је он заменик, а јесте, колико се ја сећам, стављен је за заменика и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та наредба још шта садржавала, изузев овога везано за Вујовића и Вујановића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Морало је да стоји када преузима дужност, да ли је стајало или није, не могу да се сетим. Рецимо, да се каже, наредба ступа на снагу 21. или 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би требало да стоји у наредби?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Требало би, тако се пишу наредбе, да ли је стављено или није, ако није, онда мени командант није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа рекао у том смислу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пошто је било доста ту мало нервозе, овога или онога, па можда ја нисам смео ни да га питам, можда сам оставио то ненаписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је била по Вама седница владе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 19-ог је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је разматрано о томе, 19. кажете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Дарко Фот?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То сам нешто чуо. Сада не бих могао да Вам кажем о ком се човеку ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нешто сам касније чуо када су почеле те истраге против Мркшића, Шљиванчанина. Ја мислим да је он, не знам, не могу да се сетим. Можда је активни официр. Ако могу нешто да се присетим, можда је био код потпуковника Војиновића у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, господине Трифуновићу, Вујовић негира нешто овако. Прво, негира да уопште постоји одред Петрова Гора. Он каже да је ту било њих можда неких четрдесетак људи укупно из Вуковара који су ту остали у Вуковару, који су учествовали у борбама око вуковарске касарне и по доласку Гардијске бригаде. Они су били као појединци, војници распоређени по четама Гардијске бригаде и били, практично водичи, људи који познају терен, показивали улице, објашњавали овим људима, старешинама који су изводили борбена дејства, у том само смислу, а не да су постојали као нека војна формација, како Ви кажете, тип одреда, па чак до нивоа бројности људства од 700 људи, а он каже, било нас је четрдесетак, па сада, подељено тамо он и десетак, можда не знам ни ја, били са Радићем, овамо Станко Вујановић и неки људи били код Бојковског и тако даље и тако даље, знате. А Ви нам сада причате о некој јединици која има и штаб и?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисам рекао да је он имао штаб, него је претпоставка да је у Вуковару био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша претпоставка?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Сигурно је био до распада, штаб Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Негославце долазио Јакшић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио Вујовић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Њега сам видео, два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је долазио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командно место, код команданта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, у ком својству је тамо долазио и ако имате сазнања, наравано? Да ли је тамо примао какве задатке?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, праћена је ситуација код свих јуришних одреда. Овај јуришни одред 1, у чијем је саставу био одред територијални. Одред Територијалне одбране Петрова Гора, је био у саставу јуришног одреда 1 којим је командовао мајор Тешић. Колико је бројно стање, ја Вам нисам рекао, ја сам Вам рекао да је одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијски?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Формацијски ранга батаљона, нешто мало слабији и то је око 700 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијски?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, а да ли је овај, ја сам се оградио, нисам се оградио, него истину говорим, да ли је он имао то бројно стање, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате уопште никакве представе о бројном стању тог одреда?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Немам ја, али има командант јуришног одреда 1. Он то све скупи, сумарно и каже, јуришни одред 1, састава и они имају толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А ово што сте питали, извињавам се, ово што сте питали, где су ти људи били, да ли су били као целина или су били, или су били по четама, као што господин Вујовић тврди, то је могуће, зато што је то одлука команданта јуришног одреда 1. Он је могао са њима да ради шта хоће, да пола њих да овоме, пола Радићу, пола оном Бојковићу, пола овом, пола оном. Да ли је он тако урадио, ми се нисмо упуштали у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ком својству је Вујовић тамо долазио, на командно место у Негославце?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, ја претпостављам да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпостављати, него, да ли имате сазнања те врсте, да ли се присуствовали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисам присуствовао, нисам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је након тих састанака код Мркшића, да ли сте добијали неке наредбе из којих бисте могли закључити у ком својству је Вујовић тамо долазио, разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Кажем Вам, званично, званично није присуствовао, колико се сећам, реферисањима, ту је био командант јуришног одреда. Сећам се да је једном дошао да предложи или да да неку информацију, једном. Да ли сам га још једном видео, а ако нисам, онда је само два пута да сам га видео, а други пут је тај, када је требао да иде код Савезног секретара на пријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Савезног секретара?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Када су кренули, да ли 20., 21. Моја сећања није да су везана за неко сећање, заборави се доста тога, али ја сам у ратни дневник уписао када је Мркшић отишао код Савезног секретара, ту нема шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смо видели. А да ли би наредба Мркшићева о којој сте нам говорили од, та од 20., да ли би она требало да буде, на неки начин, евидентирана у ратном дневнику?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, заслужује пажњу, мада, углавном су евидентирани сви кључни догађаји и то све до, закључно са 21. Већ 22., од 22. нису евидентирани, зато што се Оперативно одељење бавило нечим другим, планирање извлачења, технику, збрињавање, план марша назад и тако даље, али да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли сте тако што уписали у ратни дневник или у оперативни?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да нисам. Ратни дневник сам ја проучавао у Хагу две ноћи који сам ја писао. Мислим, то нисам нашао, вероватно није било потребе да се уписују наша наређења у ратни дневник, јер то иде, а то се заведе, господине судија, у деловодник, у канцеларији општих послова. И ја сам сигуран деловодник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У деловодник, деловодни протокол?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Који ја нисам водио, он се води у канцеларији општих послова, да је тај акт заведен, нема ту шта. Али, у ратни дневник није, јер није везано за борбено дејство, није везано за наређење претпостављеног, једноставно, то је наређење команданта, заводи се у том одељењу, канцеларији општих послова или у персоналном органу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта је по Вама, по Вашем сећању, ево за Вујовића рекосте, практично од првог дана од када сте дошли тамо, да ли имате сазнања везано за Станка Вујановића, шта је он за то време тамо у Вуковару, изузев овог што рекосте, 20. као заменик Мирољубов?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Немам, немам сазнања о њему. О њему сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он долазио на командно место у Негославце?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да није, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Јакшића рекосте да није?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, ни за Јакшића се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Знам када је Сајрус Венс долазио, када је Весна долазила, Вујовића сам, ето, видео, једном је нешто Мркшићу у мом присуству и када је полазио код Савезног секретара. Јесте, све то што је требао Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су та два наврата када сте га видели тамо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано да нешто Мркшићу предложи и он говори о томе, Вујовић о томе говори да је предложио, како да се изводе борбена дејства?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јер он је по мени био, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Способан, предузимљив и Мркшић је имао у њега поверења. Да ли је то одлучило да Мркшић нареди да се он поставља за команданта ТО, то што га је сматрао способним официром или је нешто се дешавало на тој седници владе, шта је то. И мени је остављао утисак да је енергичан, способан, ето. Мада није званично реферисао, он је то причао са Мркшићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Необавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази тај простор у коме Ви радите у штабу у Негославцима? Да ли је то близу команданта, близу саме просторије у којој је боравио командант?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, то је била једна кућа велика, велика кућа једног човека из Негославаца који се налазио тада у Новом Саду. Он је нама ту кућу дао, доле је била чак и трпезарија, један велики ходник, у једном делу једна

просторија за ту канцеларију општих послова, па је једна за начелника штаба, па једна за одмор пуковника Мркшића, е овамо једна велика сала. Е та сала је, на неки начин, подељена, ту је било одељење везе, оно најнеопходније за команданта, центар везе, његово место и столови на којима су радили оперативци, начелници родова, а на којима се и изводило реферисање за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Када су била, када су била, да ли су била свакодневно или at hock, зависно од потребе, реферисања код команданта или је постојало неко уобичајено време, оно као што данас имамо по разним установама, предузећима, колегијуме јутарње, да ли је такво што, типа тог неког информисања, реферисања било и код Мркшића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, није то се и не практикује у неким борбеним дејствима. То зависи од тока борбених дејстава, ако ток по одлуци команданта иде добро, онда у реду, нема потребе и чују се они телефоном. Па, да Вам кажем, из Оперативног одељења, код мене, увек је неко био на лицу места као пратилац и преносилац информација команданту како се одвија ситуација. Команданти у току борбених дејстава су углавном звали и информацији команданта или органе команде о проблемима које имају. Е сада, када стане ситуација, онда командант позове и онда, изложите, команданте, због чега, како и тако даље. Е сада, колико често? Па, више него што је по мом неком схватању требало. Углавном је било доста састанака и то углавном увече у 18 сати, пошто иде извештај према Савезном секретару и Првој војној области са стањем у 19, али врло често је било изјутра, око 10 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је у то време потпуковник Војиновић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тог човека ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тог човека нисам видео. Знам да је ту негде око 15., 16., та бригада или мало раније дошла и да је већ 18. требала да преузме зону одговорности, зону одговорности. Мислим, сада се не сећам, али тај документ је био преда мном у Хагу, када је тачно командант Мркшић издао наређење да се зона одговорности пренесе на 80. бригаду моторизовану, којом је командовао Војиновић. Значи, термин Вам сада не могу рећи, а документ постоји, тачно пише тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате ко је Драги Вукосављевић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ништа Вам то име не говори?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам га видео, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново Вас питам, да ли је те вечери, дакле говоримо о 20-ом, да ли је ту на том Вашем командном месту, ико донео икакву информацију везано за догађаје на Овчари?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да Вам кажем, оно што сам рекао и горе, тачно овако, значи, не сећам се да је, било је реферисање тада у 18. Не сећам се да ли је био присутан Војиновић, потпуковник, командант 80. бригаде. Али сам касније, да ли од начелника штаба, да ли од неког од оперативаца чуо, да је био на командном месту и да мало појасним, командант је могао да један део старешина зовне на реферисање, један да чека, као што рецимо Веселин Шљиванчанин му никада није реферисао. Он му је све у канцеларији саопштавао информације са терена, оперативни рад органа безбедности. Значи, то су његове одлуке. Ја сам само чуо да је Војиновић био то вече на командном месту, али не знам да ли је видео Мркшића, да ли је њему нешто преносио. И чуо сам касније од ових људи који су били са мном, начелници родова,

оперативци, да је говорио о Овчари, о неким могућностима да ће се ти људи који су тамо одведени, малтретирати и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Томић Славко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Томић Славко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, имамо једног, једног подофицира у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подофицир у бригади? Овај би требао да је у то време пуковник или потпуковник или потпуковник, један од људи у оном органу безбедности који је дан пре тога дошао тамо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То су вам органи безбедности које је послала, један део је послала Прва војна област, генерал Панић, један део је дошао из Београда од Савезног секретара. Они су дошли 19-ог, знам после оног наређења за евакуацију болнице и тако даље. Мркшић је њих примио и био сам ја са њим у сали. Чак их није понудио ни кафом. Питао их је, због чега сте дошли, каже, наш је задатак да видимо поступак са заробљеним, са евакуацијом болнице. И Мркшић је рекао, ја се тога сада сећам, тога бих се увек сетио, рекао – ако сте због тога дошли, изволите, хоћете пратиоца до Вуковара. Да ли су узели пратиоца или нису, ја не знам и одмах су отишли на лице места. Они су из претпостављене команде, да ли су они требали да извести команданта бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не причамо о томе.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим да је то тај човек, ако је из органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од тих људи који су, ево, знате да су дошли, да су били ту 19., јавили се Мркшићу, да ли је неко од њих долазио тог 20. поподне, увече код Мркшића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, не сећам се, не сећам се. Мислим да су остали на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Снежо, дајте ми ратни дневник. Господине Трифуновићу, да ставимо Снежо ово на мониторе да сви видимо. Значи, у питању је ратни дневник Гардијске бригаде. Ја молим режију да нам на монитору у судници да слику са документ камере. Да ли можете, господине Трифуновићу, да ли можете да читате ово што се налази на екрену испред Вас?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да ли је то тај ратни дневник који сте Ви попуњавали? Ево свуда овде имамо десно, мајор Трифуновић, мајор Трифуновић и тако даље. Да ли је то Ваш потпис, да ли је то то што сте Ви сачињавали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, ово сам ја писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ратни дневник? Добро. Ја бих Вас молио да нам прочитате четврту рубрику одозго, то је ова шира, ту, е то, ту рубрику да нам прочитате, у овој колони «опис догађаја».

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Командант Оперативне групе ЈУГ, регулисао је и наредио спровођење активности око чишћења и контроле територије, евакуацији и транспорту цивилног становништва из Овчаре и Велепромета, болнице и болнице у Вуковару и наређење строго пов. 439-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е, то је наређење, то, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је урађено, када?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 20.11. у 7 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у 7 сати изјутра?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас то ишта подсећа, какво цивилно становништво са Велепромета, Овчаре, добро болнице знамо, али да ли Вас то подсећа на што?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, како да не, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сам малопре рекао да је било покушаја већ од, чак и од 18. ја мислим да је било и 19. 19. већ то шире је ишло да се цивили пребаце и предају хрватским властима. Да ли је 19. тај био покушај, један покушај преко Нуштра и један преко Шида за Жупању, била су углавном два, па их они нису примили, па су они враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то, то разумем, али интересује ме.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па сада су враћани, они су вероватно ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово ме занима.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На Велепромету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, где су ту били, каже, из Овчаре и Велепромета и болнице у Вуковару, три локације, па Вам само у том смислу ово предочавамо, подсећања ради и питамо, шта то значи, какво цивилно становништво на Овчари, какво на Велепромету, ово о болници смо говорили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, овај, болница је поподне 19., практично да кажемо, заузета и успостављено обезбеђење од стране војне полиције Гардијске бригаде, 19. и тада је почело, ја мислим да је тада писано наређење о евакуацији, тада су и почели да врше селекцију, како војници кажу, тријажу и да се на одређена одредишта доводе и како бих са тих одредишта био организован транспорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, видите ово, каже, из Овчаре и Велепромета? Разумете, да ли, дакле, да ли тог 20.11. у 7 сати изјутра, на Овчари имају неки цивили, да ли тада имају неки цивили у Велепромету, те је командант урадио ово што је урадио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У Велепромету сигурно да, а за Овчару, за Овчару нисам сигуран зашто је уписано. Могуће, јер тај део од, тај део Вучедола, приликом освајања, један део је се предао тамо: Да ли, колико је ту било цивила, колико је било људи под оружјем, не знам, али сигурно је било извештаја да су и на Овчари са тог дела Вучедол па горе према водоторњу, са тог дела, прикупљани заробљеници. Е сада, да ли су ту били цивили све или је било мешовито, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте следећу страну. Ево, молим Вас, прочитајте овај опис догађаја на овој страни под 1.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Стигло наређење команде Прве војне области, строго пов. бр.16/4-82/84 од 20.11.1991. године, које регулише задатке јединицама и поступке око претпочињавања јединица ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи везано за то?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, не могу да се сетим садржаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпочињавање јединица ТО?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. Не могу да се сетим садржаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вам то предочавамо, ако се сећате, сећате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пошто ја мислим да је већ било наређено и раније да се, да се, да се јединице ТО предпочине команданту 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то односи на то?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, да, односи се на то. Они и јесу претпочињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Само ово је већ у 2 сата 21-ог, да у 2 сата ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је у 2 сата ујутру?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У 2 сата по поноћи, значи, врло рано је стигло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Да ли Вам је неопходно ово, колега, на екранима или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао да је седница владе била 19.11. Постоје искази неких официра Панића, Богдана Вујића који тврде да је то било 20-ог, јер су присуствовали томе. Предочите му то или га пре тога питајте, да ли је неко из Гардијске бригаде присуствовао тој седници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви за тако што, да је тој седници владе присуствовао неко од старешина из Гаријске бригаде?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. Тада нисам знао, а касније сам сазнао да је био присутан овај тада потпуковник, сада генерал Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У ком својству, да ли га је Мркшић послао по задатку и на тражење власти, да присуствује, нисам упознат, али био је он сигурно, начелник штаба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна, ко је Богдан Вујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. Богдан Вујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате уопште?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он је један од тих безбедњака који је дошао у тој групи.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, њих нисам познавао, само је дошла једна добра група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Панић каже да је то било 20-ог, та седница владе, када смо га својевремено саслушавали у овој судници и Вујића, такође. И један и други кажу да је седница владе била 20ог, та седница владе о којој и Ви говорите да је била 19-ог, они кажу да је била 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја то тврдим зато што сам то уписао у своју радну бележницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде то нисте уписали.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И у дневник, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде то нисте уписали, да је била седница владе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САО Крајине?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, имали сте на увид.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Негде сам уписао, негде сам имао, то је документ који сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овде нисте уписали, можете да погледате.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Овде нисам, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нисте уписали, можете погледати, али.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да је била 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Из неких докумената који су ми били доступни. Мени су, практично, сви документи касније били доступни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А ја се тог 19. не бих у том смислу никада сетио, то Вам искрено кажем, како бих се сетио после петнаест година, шта ми значи САО Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, на основу чега, на основу каквих докумената бисте се тога сетили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Рекао сам, имао сам неку документацију у Хагу, па је та документација која је била закључана у Гардијској бригади, једно годину дана сам био заменик команданта и имао сам задатак да шаљем тражена документа, као председник комисије и чак сам своју архивирану бележницу из Вуковара, пронашао, за коју нисам ни знао где се налази и да ли је предата или није и да ли је архивирана. И неке ствари сам ту погледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас само то у смислу, да ли нас можете упутити на неки конкретан документ на основу чега Ви сада тврдите да је то 19.11., знате, сећам се, не знам ни ја, тог и тога, таквог наређења, сећам се овога, онога, разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисмо ми, војска, војска није имала никакво наређење да неко присуствује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, Ви сада говорите о неким документима и онда се ја питам, кажете, имали сте на увид неку документацију на основу које Ви сада сте извукли закључак да је то 19.11. и онда Вас ја питам, да ли нас можете упутити, ако се сећате, на неки конкретан документ, било типа наређења, бележнице, записника, било чега, разумете или само тако уопштено на основу неке документације?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, може бити уопштено. Не могу да се сетим конкретно ког документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна шта је одлучено на седници владе, да ли му је то познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате неких сазнања везано за ту седницу владе, о одлукама, да ли је било неких одлука ако је било?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, никаквих сазнања немате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам знао за одлуке владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих сазнања немате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да је то била седница владе САО Крајине. Да ли је то било САО Крајине или неке друге САО? Да ли је постојала САО Крајине у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је рекао САО Крајине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али има сведока који говоре нешто друго, да је то била САО Славоније, Барање и Западни Срем, а САО Крајине је нешто друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок каже САО Крајине, добро. Да ли сте разумели питање, односно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја као војник сам пратио ситуацију, не само на терену, него и преко средстава јавног информисања. У то време је постојала влада САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам је написао, али знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, могу да извучем овде записнике где сведоци тврде да је тада седница била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите да колега постави питање, браниоче, немојмо овако да комуницирамо. Дакле, дозволићемо да сада колега, заменик тужиоца, односно било ко други постави питање, па ћете онда Ви да се јавите за реч, да се томе противите, а ми ћемо да донесемо одлуку, а овако, у ходу, нећемо, не можемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам само да мј се предоче искази сведока који тврде да та седница није била седница САО Крајине, него седница САО владе САО Славоније, Барање и Западни Срем, што није исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, небитно, ценим да је небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Битно, небитно, ја само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на страну то. Даље, молим? Даље питања? Браниоци? Изволите, колега Заклан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је рекао да је имао сазнање да је Јакшић био командант штаба ТО Вуковар.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли сведок може да нам каже, где се тај штаб налазио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, штаб је вероватно био негде у неким просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, само, да ли знате или не знате?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли зна где се налази?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Када смо ми дошли, вероватно је тај се штаб сигурно распао, јер претпоставка да је био састављен и од припадника српске и хрватске националности.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи, распао се штаб?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Он ако се распао, онда је Јакшић фигурирао као командант штаба за кога смо ми.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Као нешто у ваздуху, тако сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро, господине Трифуновићу, Ви кажете овако, Ви сте то рекли заиста, ТО и штаб ТО ондашњи, хрватско-српски, што би рекли, распао се и то разумемо, али Ви кажете и ово – од када сте Ви дошли, како је дошла Гардијска бригада, Мирољуб Вујовић је био командант.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Одред ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред Петрова Гора?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом војном смислу, у смислу команде јединицама, а Душан Јакшић је био командант штаба ТО, па Вас сада бранилац основано пита, ако је Душан Јакшић био командант штаба ТО, без обзира што се онај ондашњи распао, он је командант штаба ТО, неког овог, оваквог, где су они? Да ли штаб као штаб подразумева и неку локацију, неко командно место, неко штапско место, неке људе који га сачињавају?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Средства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако имате у том смислу сазнања, бранилац Вас пита, да ли знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Разумео сам. Није ми познато где је штаб био лоциран ни пре када је постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, ни пре.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ни касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не ово сада, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Знао сам тачно где се налази командно место команданта одреда ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази командно место?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На Петровој Гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где на Петровој Гори?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, овај јужни део према Негославцима, када смо ми били тамо, близу команданта јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то у природи? Да ли је то стан у некој стамбеној згради, да ли је то нека кућа, да ли је то неки бункер, да ли је то неки вински подрум, шта је то у природи?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је била кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била нека кућа?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ту је близу био и командант јуришног одреда, исто био у некој кући. Шта је та кућа имала, да ли подрумске просторије и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тамо били?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Код њега нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Био сам на командном месту команданта, код мајора Тешића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ко ме је Вујовић био потчињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И он је показивао нама где му се налазе јединице и командна места јединица. Између осталог, његова прва чета, друга чета, одред ТО Петрова Гора, показивао нам је и то знамо. Мислим, ја сада не могу да се сетим тачно шта је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: О чему је сведок говорио, о командном месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командном месту.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Или штабу ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о командном месту.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: О командном месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командном месту.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи, за штаб не знате где је?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, за штаб не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И да ли је постојао или се распао после, немате сазнања?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Ви сте нешто говорили о томе да је Мркишић издао наредбу да се Вујовић Мирољуб 20. у подне сте тако нешто рекли, 20., не сећате се да ли је у подне или када, али да је 20. Вама наложио да се изда наредба да се Мирољуб Вујовић постави за команданта ТО. Чега ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковар.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е сада, то је сада та нистанца, територијалне одбране Вуковар.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Вуковара? Шта ту још пише? Колико знам, рекли сте да је командант био до тада Јакшић Душан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто у том смислу пише?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Шта пише ту? Како Мирољуб када је Јакшић још увек? Мислим, шта Вам је још издао? Да ли се смењује Јакшић или поставља Мирољуб или шта или само поставља Мирољуб? Тако сам ја разумео.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Лепо сте разумели. Ја тачно знам да су то биле неке три тачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три тачке?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да ли је у трећој тачци било који је рок, то не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рок, рок, за извршење?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па, то ме јако занима, управо тај рок.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То не могу да тврдим, значи знам, тачно ми је тај папир предочио. Ја сам тај папир гледао, не бих ја то причао сада Вама. Ја хоћу да будем искрен до краја као што сам био, значи ја знам да је написан акт, писао сам га лично.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Када сте га писали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 20. сам га писао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У које доба дана?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не зна.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли га је потписао Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, браниоче, не зна да определи да ли га је потписао 20. увече или 21. ујутру.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли има сазнања, када ступа на снагу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питан је, браниоче, не, не зна.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Управо, чекајте, дозволите судија да завршим, па ћете или одбити моје питање или дозволити да одговори сведок. Ако не зна, шта, пошто он пише те наредбе, зна када ступају, да ли пре потписивања наредба може ступити на снагу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Молим, да, да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сам суду рекао да се не сећам, не знам када је потписао. Знам да сам је написао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли знате, да је таква наредба уручена некоме, Мирољубу или, коме треба да буде уручена та наредба?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Требала је да буде.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли знате, да ли је уручена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То више није мој посао, то је посао канцеларије општинских послова која дистрибуира писана наређења на адресе, доле у загради стоји, доставити томе, томе и томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Трифуновићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да ли је достављена, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, Ви сте, рекосте, наређењем команданта постављени за начелника уместо Лукића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Усмено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било усмено наређење?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када оно ступа на снагу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неопходно да то наређење буде написано и у писменом облику? Да ли је то неопходно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније добили писмено наређење?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Није, нисам га тражио, таква је нека ситуација била, добро је, има у мене поверење, нека буде и усмено. Није носило никакве последице, ни правне, ни материјалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ни било какве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што знамо да наредбе могу бити писмене и усмене и тако даље и тако даље.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Рат је рат.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Још само једно, да ли је он обавестио можда усмено некога о тој наредби, на пример Мирољуба да је обавестио, Мирољубе ти си сада командант ТО?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, ја се противим, он је рекао да је дистрибуција тога у надлежности неког другог, а не њега.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја питам њега, он ће одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо сведока, питање је добро, питање је дозвољено, питање је дозвољено, тражимо да сведок на њега одговори. Бранилац Вас пита, да ли сте Ви, господине Трифуновићу, Ви, да ли сте Ви евентуално, о томе обавестили кога усмено? Причали сте нам о писменим отправцима и тако даље. Да ли сте усменим путем обавестили, рецимо, Вујовића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да сам то урадио, ја бих у најмању руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе да је командант издао то наређење?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Био прекорен, а сигурно бих био смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговор, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сам обичан писар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим, браниоци? Колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питање усмене и писмене наредбе, ако можемо да појаснимо нешто. Усмена наредба, у којој ситуацији може да се изда, а по питању регулисања некаквих персоналних односа унутар јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, немам одговор. То моји персоналци знају да ли може, да ли не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви не можете на то да одговорите, у реду.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли овај сведок може да се изјасни, када је то по њему формирано нешто што он зове одред ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да су то затекли.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Одред ТО? Он је затечен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И како је даље регулисао командант јуришног одреда, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је познато, на који начин је формиран тај одред?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од припадника којих је формиран? Ко је био у саставу тог одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања, да ли знате?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је то познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То знам. Углавном, углавном су били, претежно су били припадници српске националности и становништво. Да ли је оно и у оно време пре отпочињања тих догађаја било у ТО или није или у некој цивилној заштити, то не знам. Углавном, то је било становништво са простора Вуковара, такозване Петрове Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете појаснити суду, шта то значи, могло је бити, припадати цивилној заштити или некој другој јединици, шта то значи?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, то је управо то што сам и одговорио. Не знам када је формиран и ко је ушао у његов састав. Ми смо га као таквог затекли. Ја знам сигурно да се ни командант бригаде није упуштао сада у то, који је састав, да ли су то регуларни припадници територијалне одбране из неке формације која се распала или су се ту прикључили и неки још становници са тог простора. То Вујовић зна сигурно. Мислим, он зна то, ми не знамо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли таква јединица коју сте затекли, на било који формално-правни начин има различит третман од добровољачке јединице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, њу смо сматрали, њу смо сматрали, пошто је знате и сами, територијална одбрана је била саставни део оружаних снага, значи регуларна јединица, регуларна јединица, ЈНА један део, ТО други део и увек је било и на неким проигравањима, проигравањима са, овај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Садејство ЈНА и ТО?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, и у мирнодопско време.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одлично.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи, то је стварно сматрано као регуларна јединица, а све ове добровољачке нисмо сматрали за регуларне јединице. И ја знам да се мој командант противио доласку и тих припадника Радикалне странке и осталих припадника, што сигурно знате, није био за то, није био сигуран да ће да

праве посао по његовој одлуци и практично, они су били некако фиктивно подређени. Праве форме није било за командовање тим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Закон о служби у оружаним снагама који је био на снази 1991. године, претпостављам да господин сведок познаје то, је регулисао поступак са добровољцима. Да ли је тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле то сведок зна?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, увек је, мислим да то јесте сигурно тачно. Мора се регулисати, не знам сада, не могу да се сетим тог правила и закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Требали сте да ми га ставите овде да прочитам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да видим да сте били мајор у време писања овог дневника, па полагали сте мајорски испит, сигурно сте и то полагали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Заборавио сам, можда сам и преписивао тада, па, не знам то, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих замолио режију да нам са монитора макне ову слику са документ камере.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, оно што је, господине председниче, оно што је основно код свих сведока који се појављују испред ЈНА овде, дакле, не испред ЈНА, него који су били припадници ЈНА, официри тадашње Гардијске бригаде, помен ТО, никако да разјаснимо, да ли је то нешто што су они као официри Гардијске бригаде звали ТО или је то било формално организована територијална одбрана. Једно је територијалци, то што смо сви на ратишту звали, а друго је територијална одбрана. Надам се, господине пуковниче, да ћете се сложити са мном.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Разумео сам потпуно и слажем се потпуно, али ја сам већ одговорио на то питање, да смо ми одред као одред, формацијску јединицу затекли и тако смо је водили. Да ли смо се упуштали у суштину, да ли је она настала неком наредбом њиховог команданта штаба ТО или није, мислим да се ни командант није упуштао. Једноставно, то је добра јединица, једноставно то је на добром простору, једноставно зна терен, једноставно по начелима мора да се претпочини команданту у тој зони, претпочини је, издала је наређења и то је то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте икада имали испред себе акт било кога, било чега, на основу кога је формирана та јединица?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наредба о којој сте причали од 20. новембра, да ли је регулисала будуће односе или нешто друго?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, ова наредба о којој сам причао, није регулисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо о наредби Мркшићевој, Ви кажете да Вам је рекао да пишете ту наредбу о томе да се за команданта ТО Вуковара поставља Мирољуб Вујовић, за његовог заменика Станко Вујановић, па Вас бранилац пита, да ли је то наредба која регулише будуће односе, односно за будуће?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислите на командовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, будуће командовање јасно регулише, ако ме поставља за команданта, значи то је то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само још једно питање.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А какви су односи, односе нису регулисали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одговорили сте на моје питање. Још само једно питање, када је почело отпуштање добровољаца из јединице ЈНА?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Било је ту доста проблема, морам мало да проширим. Већ 04. новембра истиче онај рок од 40 дана за резерву, па истиче рок за војнике војне обвезнике, па резрва, рецимо, цела 20. партизанска бригада је резервни састав. Хоће да иде, па ту треба доста посла да се то ублажи, јер нема ко да замени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените, господине Трифуновићу, нама се окрените, нама одговарајте и ради тог микрофона и ради процедуре.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. Зато претпостављам да су и те добровољачке јединице остале све до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до краја?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Све негде до 18., 19. и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Претпостављам, али нисам сигуран, јер ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања о томе, да се сада те добровољачке јединице и добровољци, да се отпуштају, да се пуштају кућама да иду и тако даље?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате тих сазнања?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само претпостављате да је то 18., 19., а шта је крај, хајде да видимо, шта је крај по Вама, шта је крај у Вуковару? Шта је са Атанасијевићем, лоше му је? Лоше је Атанасијевићу? Молим, ништа, дајте зовите лекара, Славице, зовите лекара горе из амбуланте. Да ли има још неких питања за сведока? Било би питања за сведока, али не можемо да наставимо због Атанасијевића. Хтели сте Ви нешто, браниоче?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо наставити саслушање сведока.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Знам, али можда је згодна прилика да сада кажем оно што сам хтео на крају суђења. Желим да Вас обавестим да је оптужени Војновић пре два дана био на прегледима и да му је речено да тај бол који има, не може санирати под оваквим условима и да је неопходно бањско лечење. Обзиром да је заиста неизвесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нисмо извештај у том смислу добили.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Он је тако мене обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми извештај у том смислу нисмо добили.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: И да је неизвесно колико ће ово трајати, овај процес. Њега процена је да он то неће моћи издржати до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ми имамо извештај да је у кардиоваскуларном смислу то тако како је, да његови болови нису те врсте и те природе, него да су, да је проблем једноставно због дегенеративних промена на коштаном структурама.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја Вам саопштавам оно што је он мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је затражена.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: И његова је процена да неће моћи издржати, поготову што седи и када се изводе докази који нису у никаквој вези са њим. Било би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да, кажите.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Зато предлагемо да се поступак против њега издвоји, процењујемо да би то брже трајало много, поготову што су само неки сведоци релевантна, по мојој процени су овде, а сви остали докази се могу изводити читањем, па у том смислу предлагем већу да размисли о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, размотрићемо тај предлог.

Констатује се да је у 12,35 часова оптужени Атанасијевић напустио судницу, исказујући да је болестан, да му је тешко, што се види по његовом кретању, те је одмах затражена помоћ дежурног лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, да ли су лекари били? Добро, добро, па да сачекамо. Добро, пошто одбрана исказује да има још пуно питања за овог сведока, потпуно је неизвесно шта ће бити са оптуженим Атанасијевићем, а имајући у виду и здравствено стање оптуженог Војновића, прекинућемо главни претрес, наставићемо га 18. априла. Господине Трифуновићу, наставићемо са Вашим саслушањем, дакле 18. априла у 9,30 часова, у истој овој судници, знате. Пријавићете нам трошкове нашем сараднику ради данашњег доласка, уколико тих трошкова имате, а до тада, хвала лепо. Дакле, можете ићи. За данас смо завршили са Вашим саслушањем. Молим вас, колеге, колеге и ради припреме и ради планирања, ради позивања за те дане 18., 19. и 20, резервисали смо и касније 07. мај и тако даље, ја бих вас молио, да на оном фону, не мислим да су нам сви сведоци неопходни, за које цените да хоћете, Ви сте рекли, колега Заклан, не знам ни ја још ко, које сведоке сматрате да треба поново позвати и саслушати, хајте то у току следеће недеље, дајте ми то написмено да те сведоке одмах можемо позвати за те дане. Да, колега Ђурђевић, па потом колега Калањ.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја бих замолио, заиста само за минут пажње, респектујући читаву ситуацију која је, био је план да се у име колеге Јелушића, кога мењам од тренутка када је напустио судницу и као бранилац Ђанковић Мирослава, а у име обојице, као бранилац Златар Вује, обратим већу са молбом да се против наших браћеника укине притвор. У том смислу је колега Јелушић поднео, не знам да ли је то стигло до већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Јутрос, ја сам то желео и усмено да образложим. Образложење је дато, да кажем, у писменом облику, а сада респектујући ову ситуацију, заиста не бих да никога овде задржавам, па молим веће да то најсавесније проучи. Не сумњам да је то и до сада увек чинило, али да заиста обрати пажњу на оно што су као разлози за то наведени и да у смислу предлога из те молбе учини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колега Ђурђевићу, тај предлог је предлог Предрага Маџарца од јуче. У том смислу, проследићемо у понедељак већу из чл.24. став 6 ЗКП на одлуку. Дакле, у понедељак иде да се о томе одлучи. Колега Калањ?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Захваљујем.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако дозволите само пет минута разговора са нашим клијентима, ради договора везано за ове предлоге за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете нам, свакако, написмено, није никакав проблем.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Али, да не идемо у притвор, ако смо већ ту са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, слажем се, слажем се у том смислу, у том смислу, омогућите браниоцима да, ко жели да поразговара, у овом смислу, са својим клијентима.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И друга ствар. Мој предлог је да омогућите Ланчужанину, Милојевићу и Драговићу гледање посебно, дакле, пре претреса, оног видео снимка, оног дела који је емитован на РТС, односно на РТБ, да ли је тако, а снимила ТВ «Политика»; што сам ја Вама предао, ради изјашњавања поводом тог доказног предлога који ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да им омогућимо да то виде, без у судници?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како ћемо?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Поједини председници већа дозвољавају окривљенима варијанту да омогућимо да слушају оно што су говорили, претпостављам да и видео снимак могу да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како да то изведемо, када дође на ред, ево размислићемо о томе како то да технички изведемо.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Претпостављам да и видео снимак могу да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не споримо то, то је врста увида у спис предмета, апсолутно сте у праву, него само размишљамо о техници како.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То је то, да не би губили време, једино због тога сада то и предлажем. Значи, у некој паузи суђења да се тај део посла обави, ако дозволите, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи евентуално у некој паузи суђења, у реду.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, наставићемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, извињавам се, Ви сте питали за доказе, да не би било лоше да ми то предлажемо и тако даље. Ја мислим да би било нужно да прибавимо доказни корпус, поготову документацију, сву, у копијама из Хага, исказе сведока и тако даље и тако даље. По ономе што се да прочитати са сајта, исказе неких сведока, који су на енглеском, су саставим, али да кажемо, и у битном делу различити него што су ти сведоци исти говорили прошли пут. Стога ћемо да предлажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте браниоче и то и оно што смо разговарали, ставите написмено, молим Вас, ставите написмено, образложено. Само могу да вас обавестим да су и Шљиванчанин и Мркшић и Радић одбили да сведоче оно везано за упутства из другостепене пресуде, они су одбили да сведоче, а писмене наредбе, писмене наредбе о којој је овај сведок данас говорио, нема. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА